

Забійні якості гусаків оброшинської сірої породної групи та італійської білої породи

А. В. Мельник¹, В. В. Федорович²

andriy21kotik@ukr.net

¹Інститут розведення і генетики тварин НААН ім. М. В. Зубця НААН,
с. Чубинське, Бориспільський р-н, Київська обл., Україна

²Інститут біології тварин НААН,
м. Львів, Україна

З поміж водоплавної птиці чільне місце займають гуси. Їх розводять заради одержання перо-пухової сировини, жиру, великої жирної печінки та м'яса. М'ясна продуктивність гусей обумовлена комплексом морфологічних особливостей, генетичних задатків, породної приналежності тощо. З огляду на зазначене, метою наших досліджень було вивчити забійні якості гусаків оброшинської сірої породної групи та італійської білої породи.

Дослідження провели в ДП «ДГ Миклашівське» Інституту сільського господарства Карпатського регіону НААН на гусаках оброшинської сірої породної групи та італійської породи.

Для оцінки забійних та м'ясних якостей гусей проводили контрольний забій самців у 60-, 90-, 120- і 150-добовому віці по три особини кожного віку. При цьому визначали передзабійну живу масу, масу непатраної тушки, напівпатраної, патраної, патраної з комплектом потроху і шиєю, масу їстівних частин (м'язи, шкіра з підшкірним жиром, внутрішній жир, печінка, легені, нирки, м'язовий шлунок, серце) та масу кісток за загальноприйнятими методиками.

Встановлено, що самці оброшинської сірої породної групи у всі досліджувані вікові періоди характеризувалися кращими забійними якостями, ніж їхні ровесники італійської білої породи. Передзабійна жива маса у 60-добовому віці у них становила 4,36, у 90-добовому — 4,73, у 120-добовому — 4,98 і у 150-добовому — 5,23 кг, маса непатраної тушки — відповідно, 4,06; 4,40; 4,52 і 4,97, напівпатраної — 3,59; 3,80; 3,96 і 4,35, патраної — 2,90; 3,14; 3,30 і 3,52 та патраної з комплектом потроху і шиєю — 3,18; 3,48; 3,69 і 4,04 кг. Перевага оброшинських гусаків за вищенаведеними показниками над ровесниками італійської білої породи, залежно від віку, була в межах 0,39–0,64; 0,20–0,74; 0,32–0,52; 0,32–0,49 та 0,43–0,60 кг, однак вірогідною ($P < 0,05$) була лише за масою патраної тушки у 60-добовому віці та патраної з комплектом потроху і шиєю у 60- та 90-добовому віці — відповідно, 0,32; 0,55 та 0,43 кг.

Маса їстівних частин тушок, залежно від віку, у гусаків італійської білої породи була в межах: м'язи — 0,14–1,51, шкіра з підшкірним жиром — 0,50–0,64 кг, внутрішній жир — 86,5–123,5, печінка — 105,1–123,3, легені — 29,9–40,8, нирки — 23,3–29,9, м'язовий шлунок — 161,2–203,8, серце — 20,0–30,7 г. За всіма вищенаведеними показниками вони поступалися оброшинським гусакам, проте різниця була вірогідною лише в окремих випадках: за масою м'язів у 60-добовому віці — 0,25 ($P < 0,05$), у 90-добовому — 0,33 ($P < 0,01$), у 120-добовому — 0,31 ($P < 0,05$) та у 150-добовому — 0,41 кг ($P < 0,05$); шкіри з підшкірним жиром у 150-добовому віці — 0,19 кг ($P < 0,05$) та м'язового шлунка у 120-добовому віці — 33,2 г ($P < 0,05$). Маса кісток у самців вищенаведеної породи, залежно від вікового періоду, коливалася від 0,75 до 0,93, а у їхніх оброшинських ровесників — від 0,73 до 0,82 кг. Різниця за цим показником між названими групами птиці була вірогідною лише у 150-добовому віці і становила 0,11 кг ($P < 0,05$).

Отже, забійні якості гусаків значною мірою залежали від віку та породної приналежності. За всіма досліджуваними показниками самці оброшинської сірої породної групи у всі досліджувані вікові періоди переважали ровесників італійської білої породи, проте у більшості випадків різниця між показниками була невірогідною.